

บทบาทของครูไทยในยุคปกติวิถีใหม่

วิไลลักษณ์ เกื่อนคำแสน¹

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งวิเคราะห์บทบาทของครูไทยยุคใหม่ที่จะเป็นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ก้าวทันโลกในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยใช้ทักษะที่จำเป็นสำหรับครูไทยเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ความรู้ในเรื่องที่สอน การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การมีทักษะการสื่อสาร การออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ และการแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า บทบาทของครูไทยในอดีตมีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นครูเป็นศูนย์กลาง เมื่อเข้าสู่ยุคปกติวิถีใหม่บทบาทของครูย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ครูในฐานะผู้สอนควรปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ได้แก่ มีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียน มีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทักษะการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม สามารถออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ได้ และแสดงออกถึงความห่วงใยอย่างจริงใจต่อนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจ อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายได้

คำสำคัญ: บทบาท; บทบาทครูไทยในยุคใหม่; ยุคปกติวิถีใหม่

ประเภทบทความ: บทความวิชาการ

การอ้างอิง:

วิไลลักษณ์ เกื่อนคำแสน. (2565). บทบาทของครูไทยในยุคปกติวิถีใหม่. วารสารดุซงญอบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 12(3), 674-684.

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย
อีเมล: thwilailak@yahoo.co.th

The Role of Thai Teacher in the New Normal Era

Wilailak Thuenkhamsean¹

Abstract

This academic article aims to analyze the roles of modern Thai teachers who should be in teaching and learning in order to keep up with the changing world. It uses the necessary skills for Thai teachers as an analytical framework, consisting of knowledge of the subject being taught. The use of knowledge of the content, technology to assist in teaching and learning, constructionist to planning learning activities, connecting students with each other, collaborating cooperative learning activities, having skills communication, creative design of learning activities, and a caring of sincerity towards students.

The results of the analysis revealed that the role of Thai teachers. In the past had a teacher-centered approach to teaching and learning. When entering a new normal era, the role of a teacher would change according to the times. Teachers as teachers should be able to adapt to the changing times, including having good knowledge and skills in the content they teach, having the skills to use technology to assist in teaching and learning, constructionist to able to create knowledge by oneself, able to organize activities to connect between learners, play a role in collaborating cooperative learning activities, have communication skills to transfer knowledge to students appropriately, be able to design creative activities learning, and show caring concern for students in order to build their trust. As a result, teaching and learning can achieve its goals.

Keywords: The Role; The Role of Thai Teacher in the New Era; The New Normal

Type of Article: Academic Article

Cite this article as:

Thuenkhamsean, W. (2022). The role of Thai teacher in the new normal era. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(3), 674-684.

¹ Doctor of Philosophy Program in Education, Ramkhamhaeng University
2086 Ramkhamhaeng Road, Hau Mark, Bangkok 10240, Thailand
Email: thwilailak@yahoo.co.th

บทนำ

สภาวะที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความเจริญก้าวหน้าที่เกิดจากการที่โลกมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามา การใช้เทคโนโลยีเหล่านี้เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าไว้ด้วยกันได้เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีวันหยุดนิ่ง สังคมโลกจึงกลายเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (learning society) องค์กรแห่งการเรียนรู้ (learning organization) และคุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู ประเทศไทยของเราก็ได้มีการปฏิรูปการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 รัฐได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ตรงกันข้ามผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของไทยในระดับชาติและนานาชาติกลับบ่งชี้ว่า คุณภาพการศึกษาไทยตกต่ำโดยอาจเกิดจากปัจจัยหลายสาเหตุด้วยกัน หนึ่งในปัจจัยนั้นคือ “ครูผู้สอน” จำเป็นจะต้องพัฒนา วิธีการ และกระบวนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และยุคสมัยที่เปลี่ยนไปด้วย เพื่อให้รู้เท่าทันโลก (Chalarux, 2015)

ทั้งนี้ ครูเป็นบุคคลที่สำคัญ และเป็นกลไกสำคัญในการที่จะพัฒนาระบบการศึกษาของไทยให้ประสบผลสำเร็จได้ แต่ปัจจุบันบทบาทและความสำคัญของครูลดน้อยลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ ไอแพด หรือสมาร์ตโฟน แค่นี้เพียงปลายนิ้วสัมผัสสารพัดคำตอบก็แสดงขึ้นมาอย่างรวดเร็วทันใจ ผิดกับภาพที่ครูยืนสอนหน้าชั้นเรียนที่ต้องคอยบอกให้นักเรียนจดจำหรือท่องจำในสิ่งที่ควรรู้ ภาพของนักเรียนที่อ่านเอกสารประกอบการเรียนหรือเลคเชอร์โน้ตไประหว่างที่ครูบรรยายหน้าชั้นเรียน ภาพครูผู้สอนที่พยายามสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยการสอดส่องดูว่า มีนักเรียนคนใดหลับหรือพูดคุยกันไม่สนใจการสอนของครู ครูก็จะคอยเรียกนักเรียนให้ตอบคำถามหรือทำโทษด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับเด็ก (Chittmittrapap, 2013)

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป บทบาทของครูย่อมจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยผู้เขียนจะได้นำทักษะที่จำเป็นสำหรับครู ซึ่งประกอบด้วยความรู้ในเรื่องที่สอน การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การมีทักษะการสื่อสาร การออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ และการแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักเรียน มาเป็นกรอบแนวทางวิเคราะห์ในบทความนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นได้ทันต่อสังคมได้

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บทบาทของครู

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดูแลและส่งเสริมเด็กให้มีความพัฒนาที่สมวัยทุกด้าน ช่วยฝึกฝนให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีระเบียบวินัยและนิสัยที่ดี อีกทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติ ปฏิบัติตนที่ถูกที่ควรเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมเด็กอีกทาง เพราะการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการเรียนรู้ที่เด็กรู้และไม่รู้ตัว สิ่งแวดล้อมจึงมีผลโดยตรงกับเด็ก (Neamhom, 2015) การพัฒนาการศึกษาของชาติไม่ใช่หน้าที่ของใครหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่สังคมต้องให้ความสนใจและช่วยกันหาทางออก โดยปัญหาทางการศึกษาที่สำคัญ ก็คือ ปัญหาด้านครู และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของการทำหน้าที่ครู และแนวทางการส่งเสริมให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น ประกอบด้วย

1. ภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน ทำให้ครูมีเวลาเตรียมการสอนและมีสมาธิในการสอนน้อยลง ซึ่งโรงเรียนในประเทศไทยให้ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่อื่น เช่น พัสดุ บุคคล ธุรการ ฯลฯ จนทำให้ประสิทธิภาพการสอนลดลง

2. จำนวนครูไม่เพียงพอ สอนไม่ตรงกับวุฒิ กำหนดอัตรากำลังไม่เหมาะสม ใช้อัตราส่วนของจำนวนนักเรียนต่อจำนวนครูเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงถึงจำนวนห้องเรียนนั้นส่งผลกระทบอย่างมากต่อประสิทธิภาพการสอนของครู

3. ขาดทักษะทางด้านไอซีที โดยครูจำนวนมากยังขาดทักษะทางด้านนี้ จึงทำให้รับรู้ข้อมูลหรือมีแหล่งค้นคว้าข้อมูลน้อยกว่านักเรียน นอกจากนี้ สื่อการสอนที่มีแค่หนังสือหรือตำราอาจตอบสนองต่อการรับรู้และความต้องการของนักเรียนได้ไม่เต็มที่

4. ครูรุ่นใหม่ขาดความเชี่ยวชาญในการสอนทั้งวิชาการและคุณลักษณะความเป็นครู ความเอาใจใส่ต่อเด็กก็ลดลง ขาดประสบการณ์ ขณะที่ครูรุ่นเก่าไม่ปรับตัวให้เข้ากับลักษณะของผู้เรียนที่เปลี่ยนไป ไม่ปรับวิธีการสอน ไม่ใช่เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

5. ครูสอนหนักส่งผลให้เด็กเรียนมากขึ้น ผลการทดสอบระดับชาติไม่เป็นที่น่าพอใจ ทำให้ครูแก้ปัญหาโดยยังคงยึดวิธีการสอนแบบเดิม พยายามสอนเนื้อหาให้มากขึ้น ใช้เวลาสอนให้มากขึ้น เพื่อให้เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้น ทำให้เด็กใช้เวลาในห้องเรียนมาก

6. ขาดอิสระในการจัดการ ครูยังคงต้องปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งไม่ถูกต้องและดีเสมอไป เช่น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผลลัพธ์ที่ได้คือนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ 15 ปี แต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

บทบาทของครูไทยในอดีต

การศึกษาในยุคสุโขทัยนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบของการเรียนภาษาไทยและภาษาบาลี โดยใช้วัดหรือสำนักเรียนของบรรดาภิกษุสงฆ์และราชครูทั่วไป มักจะมีพระเป็นตัวแทนในการสอนเพราะพระในสมัยก่อนเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของภาษาบาลีและภาษาไทยอยู่แล้ว ถ้ามีคนมีรู้ภาษาบาลีและภาษาอย่าง

แตกฉานก็จะถูกยกให้เป็นผู้รู้ หรือนักปราชญ์ในสังคม นอกจากนี้ รูปแบบการศึกษาของสุโขทัยยังมีรูปแบบของการมีสำนักราชบัณฑิต ที่มีการให้การศึกษาแก่พวกบรรดาข้าราชการ หรือพวกขุนนาง ชั้นสูงโดยเฉพาะ ดังปรากฏในพระราชพงศาวดารสมัยพญาลิไท ที่บอกว่าเมื่อสมัยพระองค์ทรงพระเยาว์ พระองค์ได้รับการศึกษาจากสำนักราชบัณฑิตเหล่านั้นจึงมีความรู้ในเรื่องการศึกษาอย่างแตกฉานจนได้รับการยกย่องว่าเป็นนักปราชญ์ สิ่งที่ดีถือว่าเป็นนวัตกรรมทางด้านการศึกษาสมัยสุโขทัย ก็คือ ศิลาจาริกหลักที่ 1 สมัยของพ่อขุนรามคำแหง ที่มีการประดิษฐ์อักษร และถือเป็นตำราภาษาไทยฉบับแรกจนกลายมาเป็นรากฐานของภาษาไทยในปัจจุบัน

รูปแบบการศึกษาในสมัยอยุธยา ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากสมัยสุโขทัยที่เด่นๆ จะเป็นวัดเริ่มมีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษามากยิ่งขึ้น พ่อแม่ผู้ปกครองมักส่งบุตรชายไปฝากกับพระเพื่อเรียนวิชาหรือเตรียมความพร้อมเพื่อบวช เพราะในสมัยนี้การบวชเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้สถานะทางสังคมของคนสูงขึ้น โดยเฉพาะพวกข้าราชการ เช่น ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศที่ให้บุตรหลานของข้าราชการที่ต้องการทำงานให้หลวงจะต้องบวชเรียนและศึกษาพระธรรมคำสอนทางศาสนาอย่างถ่องแท้ก่อนถึงจะได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการได้ สมัยนี้วัดจึงพัฒนากลายเป็นจุดศูนย์กลางทางการศึกษา และพระถือว่าเป็นครูที่คอยให้ความรู้แก่ราษฎร ดังบันทึกของลาร์รูแบร์หนึ่งในคณะราชทูตของพระเจ้าหลุยส์ ที่ 14 ที่มาเจริญสัมพันธไมตรีในสมัยพระนารายณ์ได้บันทึกเอาไว้ในหนังสือ “ราชอาณาจักรสยาม” ว่า “พระสอนหนังสือให้แก่เยาวชน ดังที่ข้าพเจ้าได้เล่าแล้วและท่านได้อธิบายคำสอนแก่ราษฎร ตามที่เขียนไว้ในหนังสือบาลี” เช่นเดียวกับบันทึกที่ปรากฏอยู่ในหนังสือราชอาณาจักรไทย หรือสยามประเทศของฌ็อง บาดิสต์ ปาลักวี่ ว่า “ภายหลังหรือก่อนพิธีโกนจุก บิดามารดา

ส่งบุตรของตนไปอยู่วัดเพื่อเรียนเขียนอ่าน ที่นั่นเด็กเหล่านั้นรับใช้พระ พายเรือให้พระ และรับประทานอาหารที่บิณฑบาตมาได้ร่วมกับพระ ด้วยพระสอนอ่านหนังสือแค่เพียงเล็กน้อย วันละครึ่งหรือสองครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนทางการศึกษาของเด็ก ส่วนเด็กผู้หญิงก็จะมีเรียนการสอนให้ทำครัว ตำนานพริกมวน บุหรี่ จีบพูล ทำขนม เป็นแม่บ้านแม่เรือน” เป็นต้น สิ่งทีถือว่เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาของสมัยนี้ คือ การถือกำเนิดตำราเรียนที่เป็นรูปแบบการศึกษาพื้นฐานที่ส่งผลต่อมาถึงปัจจุบัน คือ แบบเรียนจินตามณีที่แต่งโดยพระโหราธิบดี ซึ่งถวายแก่สมเด็จพระนารายณ์ จนกลายเป็นมรดกทางการศึกษาที่ตกทอดมาถึงปัจจุบัน และนอกจากรูปแบบการศึกษาไทย และที่มีการศึกษาผ่านวัดแบบศาสนาพุทธแล้ว สมัยสมเด็จพระนารายณ์ก็มีการเรียนการสอนผ่านมิชชันนารีทางศาสนาคริสต์ด้วย

การศึกษาในยุครัตนโกสินทร์ ช่วงแรกยังคงรับรูปแบบการศึกษาผ่านวัดจากสมัยอยุธยาอยู่ โดยวัดและพระยังถือว่เป็นบุคลากรทางการศึกษาของประชาชนในสังคม นอกเหนือจากหน้าที่เป็นที่พึ่งพิงทางใจจนกระทั่งเมื่อชาวตะวันตกได้เริ่มกลับเข้ามามีอิทธิพลในย่านอุษาคเนย์อีกครั้ง รูปแบบของการศึกษาในช่วงเวลานี้เริ่มเปลี่ยนแปลงไป คือ ได้รูปแบบจากตะวันตกโดยมิชชันนารีเข้ามาทำการเรียนการสอนให้กับทั้งบุคคลทั่วไปและลูกหลานของชนชั้นสูง จนกระทั่งสมัยรัชกาลที่ 5 รูปแบบทางการศึกษาแบบตะวันตกก็เข้ามาอยู่ในการศึกษากระแสหลักอย่างสมบูรณ์ พระเริ่มลดบทบาทในเรื่องของการศึกษาลง เปลี่ยนมาเป็นบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้านอย่างครูในวิชาต่างๆ เข้ามาทำหน้าที่นี้โดยตรง รวมไปถึงการเกิดโรงเรียนในรูปแบบต่างๆ อย่างโรงเรียนของภาครัฐ โรงเรียนทางคริสตจักรหรือโรงเรียนที่รับเฉพาะนักเรียนชายนักเรียนหญิง เป็นต้น และได้กำเนิดโรงเรียนสอนข้าราชการอย่างโรงเรียนสอนฝึกหัดมหาดเล็กหรือว่าสอนฝึกหัดครู

เป็นต้น จากการต่อยอดทางการศึกษานี้ทำให้อาชีพครูกลายเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่เข้ามามีอิทธิพลแก่คนในสังคม ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรภายในชาติให้เติบโตและมีวิชาในการเลี้ยงชีพตัวเองต่อไป (Navikamul, 2006)

บทบาทของครูไทยปัจจุบัน

นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ได้มีนโยบายมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Office of the National Economic and Social Development Council, 2016) สอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้พัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างเร่งด่วน โดยนโยบายที่เร่งรัด ก็คือ ปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครูให้สามารถ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปัจจุบันและรองรับหลักสูตรใหม่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ปี พ.ศ. 2553 และมาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด ซึ่งการสอนของครูในปัจจุบันยังเป็นการสอนแบบดั้งเดิม คือ เป็นการถ่ายทอดวิชาในห้องเรียนส่งผลให้เด็กขาดภาวะผู้นำ เพราะเด็กไม่มีความคิดเป็นของตนเอง และการพัฒนาครูยังมีทิศทางที่ไม่ชัดเจนและไม่ค่อยให้ความสำคัญอย่างจริงจัง หากต้องการให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อเด็กแล้วควรกำหนดนโยบายเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาครูให้ตรงจุด เพื่อตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology--ICT)

มาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและพัฒนาครูได้อย่างรวดเร็วรวมทั้งยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ตลอดจนลดความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาในโรงเรียนที่ห่างไกล

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการปลูกฝังทั้งวิชาความรู้และความประพฤติแก่เด็กและเยาวชน นอกจากครูต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครูแล้วยังต้องเป็นผู้ทรงความรู้ในเนื้อหาที่จะถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะทำให้เด็กไทยของเราอ่านออกเขียนได้ และครูเป็นผู้สร้างพัฒนาการให้เด็กมีความรู้ความสามารถอย่างมีมิติครบทุกส่วนโดยผ่านทางด้านวิชาการ คือ การเรียนการสอนวิชาการต่างๆ ทางด้านร่างกายก็ต้องมีสุขภาพแข็งแรงด้วยวิชา พลศึกษา สุขศึกษา ทางด้านอารมณ์ กล่อมเกลียดด้วยวิชาศิลปะศึกษา นาฏศิลป์ ดนตรี และในส่วนทางด้านสังคมครูต้องสอนให้เด็กเป็นส่วนหนึ่งของสังคม รู้จักประโยชน์ส่วนตน ประโยชน์ส่วนรวม รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ด้วยการเรียนลูกเสือ เนตรนารี รู้จักความเสียสละ อดทนด้วยวิชาทหาร เพราะวิชาดังที่กล่าวมาจะช่วยพัฒนาให้เยาวชนได้มีความรู้อย่างสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน และเมื่อเป็นเช่นนี้ครูจะต้องพร้อมที่จะปรับตัวและพัฒนาตัวเองให้เท่าทันเทคโนโลยีอยู่เสมอ และมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาทักษะและวิทยาการให้ทันสมัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเทคนิคและวิธีการแบบใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพทำให้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมต้องการ เพราะแนวโน้มการศึกษาในระดับนานาชาติได้มุ่งเน้นไปที่ทักษะความสามารถ ทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทักษะพื้นฐานด้านการทำงาน การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การสื่อสารและทักษะเฉพาะอาชีพ เป็นทักษะที่องค์การสหประชาชาติ (UN) และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ความสำคัญ ส่วน

การศึกษาไทย ครู คือ กุญแจสำคัญในการแก้ไขปัญหา ด้านคุณภาพการศึกษา (Ministry of Education, Bureau of International Cooperation, 2019) แต่ความเป็นครูในสังคมไทยกำลังเผชิญกับปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะวิกฤตศรัทธาในวิชาชีพ ดังนั้น จึงควรต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับครูยุคใหม่อย่างเร่งด่วน เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่พร้อมขับเคลื่อนและยกระดับการพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพ (Kaewdang, 2000) ให้ทันต่อสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูของประเทศต่างๆ อาทิเช่น นิวซีแลนด์ ฟินแลนด์ สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส จีน เกาหลี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ จะพบว่า

1. การผลิตครูให้ความสำคัญต่อครู ครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียน ครูต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้มากขึ้น มีความเป็นมืออาชีพ มีความสามารถและศักยภาพสูง เป็นผู้มีวินัยต่อการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ผลด้วยการเรียนรู้ตามที่ต้องการ และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนในการเข้าสู่โลกของการทำงาน ครูควรเป็นผู้รักในอาชีพ มีชีวิตเรียบง่าย และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีการกำหนดสมรรถนะของครูโดยรวมประกอบด้วย (1) ความรู้ในเนื้อหาวิชา (2) การสื่อสารและการใช้ภาษา (3) การพัฒนาหลักสูตร (4) หลักการจัดการเรียนรู้ (5) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเป็นสำคัญ (6) การบริหารจัดการชั้นเรียน (7) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา (8) การวัดและประเมินผล (9) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (10) จิตวิทยาสำหรับครู (11) การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน (12) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ (13) ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม (14) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ (15) การพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน นอกจากนั้น มีการควบคุมคุณภาพการผลิตครูโดยการใช้ระบบการรับรองวิทยฐานะของสถาบัน

การผลิตครู คัดคนเก่งระดับยอดเยี่ยมให้มาเป็นครู โดยกำหนดกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงสุดเข้าเรียน เพื่อเป็นครู การยกย่องอาชีพครูว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงเทียบเท่าอาชีพสำคัญ การได้รับการยอมรับเชื่อถือไว้วางใจในระดับแนวหน้าของประเทศ และมีเงินเดือนสูงในระดับเดียวกับชีพอื่น เช่น แพทย์ นักกฎหมาย เป็นต้น

2. การพัฒนาครู ให้ความสำคัญและเชื่อว่าครูเป็นผู้เรียนที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองและได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงมีกฎหมาย/นโยบายว่า ครูทุกคนต้องได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานและพัฒนาตนเองทุกปีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และต้องเข้ารับการพัฒนายอย่างต่อเนื่องปีละ 100 ชั่วโมง ครูบรรจุใหม่ต้องผ่านการอบรมตามโปรแกรมการอบรมเพื่อฝึกหัดการสอนและได้รับเงินเดือนสูงระหว่างการอบรมด้วย การพัฒนาตนเองต้องอยู่ในการกำกับดูแลของศึกษานิเทศก์และผู้บริหารและต้องผ่านการทดลองงาน 1 ปี ครูเก่าอายุงาน 10 ปีขึ้นไป ต้องเข้ารับการพัฒนายด้วย โดยมีองค์กรทำหน้าที่ด้านการพัฒนาครูเป็นการเฉพาะ มีคู่มือการพัฒนาความรู้เพื่อให้ครูเข้ารับการพัฒนาตนเองตามความต้องการทุกปีจากมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ มีการสร้างเครือข่ายการพัฒนา มีระบบพี่เลี้ยง/ครูต้นแบบ (master teacher) มีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบวิธีการต่างๆ เช่น ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ ทักษะการตั้งคำถาม รวมถึงทักษะการออกแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning นั่นคือกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีโอกาสลงมือทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน ได้ตอบ และวิเคราะห์ปัญหา ทักษะการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน โดยการสังเกตพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนแล้วนำสิ่งที่สังเกตได้มาให้ข้อมูลแก่นักเรียน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้กำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ นอกจากนี้ ต้องมีระบบการนิเทศ ติดตามและพัฒนาการทำงาน of ครูใน

ชั้นเรียน การเรียนรู้และพัฒนาจากเพื่อนครู และการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน รวมทั้งมีการสร้างครูจิตอาสาเพื่อช่วยสอน มีการพัฒนาการเรียนการสอนของครู โดยเน้นการสอนของครูให้น้อยลงและให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำมาปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้น

3. คุณสมบัติของครู มีการกำหนดเงื่อนไขและคุณสมบัติของครู ที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพทางการศึกษาของผู้เรียน ครูทุกคนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู กำหนดให้ครูประถมศึกษาอย่างน้อยต้องจบปริญญาตรี ครูระดับมัธยมศึกษาต้องจบสูงกว่าปริญญาตรี และมีความเชี่ยวชาญอย่างน้อยหนึ่งวิชาในระดับที่สอนและต้องมีพื้นฐานความรู้ทางการศึกษาทั่วไปและความรู้เฉพาะสำหรับวิชาชีพครู ความรู้ด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น หลักและเทคนิคการสอน มีความรู้วิชาประวัติศาสตร์ กำหนดเวลาสอนวันละ 4 ชั่วโมงและมีเวลาเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

การยกระดับและการพัฒนาครูของต่างประเทศนั้นยังคงให้ครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อคุณภาพของการศึกษา ครูจะต้องมีความรอบรู้ มีความเป็นมืออาชีพ และเป็นผู้มีนวัตกรรมการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ นอกจากนั้น ครูต้องมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการอบรม มีการสร้างเครือข่ายการพัฒนา มีระบบพี่สอนน้องและสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การกำหนดคุณสมบัติของครูให้ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคมต่อไป

บทบาทของครูยุคปกติวิถีใหม่

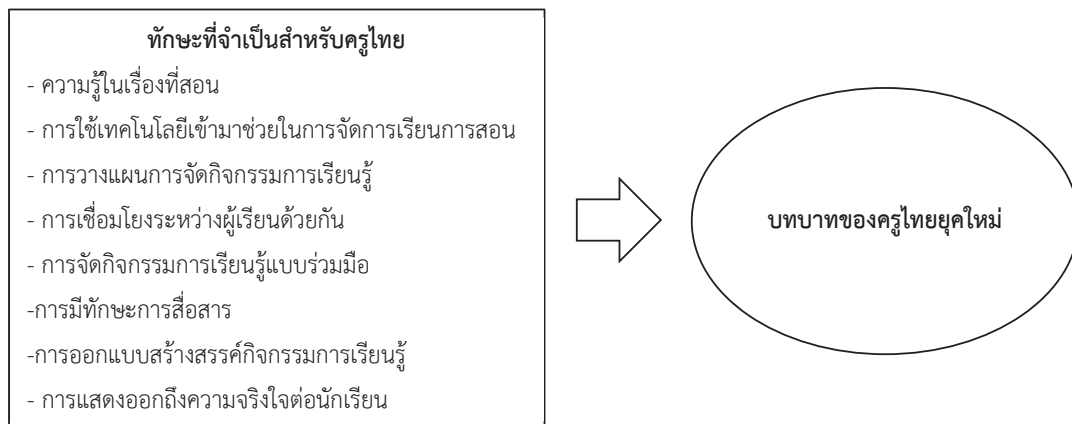
ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) เป็นแนวทางที่หลายๆ คนจะต้องปรับเปลี่ยนชุดพฤติกรรม ในช่วงไวรัสตัวนี้ออกมาระบาดแล้วเปลี่ยนชีวิตเราไปอีกนาน ทำให้เราต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบวิถีชีวิตไปพร้อมกัน

ทั่วโลก จากที่เราเคยออกจากบ้าน เพื่อไปทำงาน ไปโรงเรียน เราต้องหันมาทำทุกอย่างที่บ้าน หากมีความจำเป็นต้องออกจากบ้านไปซื้อของ หรือแม้กระทั่งไปพบแพทย์ เราต้องใส่หน้ากากเพื่อป้องกันโรค ต้องเว้นระยะห่างสำหรับบุคคล รวมถึงการปรับเปลี่ยนทางด้านธุรกิจและบริการต่างๆ ให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน จึงต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การเปิดระบบลงทะเบียนออนไลน์ การใช้ระบบซื้อขายและบริการทางออนไลน์ สิ่งนี้ เกิดเป็นวิถีใหม่ในการดำรงชีวิต ซึ่งเมื่อเราจำต้องปฏิบัติกันเป็นปกติต่อเนื่องในระยะเวลาหนึ่งจนเกิดเป็นความพอใจ ในที่สุดทั้งหมดนี้ก็ได้กลายเป็น New Normal ในสังคมของเราท่านไปนั่นเอง

บทบาทของครูผู้สอน คือ การสร้างแรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจในการเรียนรู้ การชี้แนะให้ผู้เรียนมีจินตนาการ สร้างสรรค์ให้ผู้เรียนใช้ศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ การคิดไตร่ตรอง และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง บทบาทการโค้ชฝึกทักษะให้กับผู้เรียนโดยเน้นให้ใช้วิธีการเรียนรู้ของตนเองเป็นลักษณะของการเรียนรู้ส่วนบุคคล (personalized learning) การโค้ชเน้นชี้แนะผู้เรียนให้พัฒนาตนเองด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติและระดับความสามารถของผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ การโค้ชเป็นบทบาทของผู้สอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ (Phra

Phompiriya Thavaro (Malairak), 2021) ความปกติใหม่ของภาคการศึกษาไทยควรเป็นการให้น้ำหนักแบบใหม่เพื่อจัดการปัญหาเดิมปรากฏการณ์ของโควิด-19 ที่ทำให้นักเรียนไม่ได้ไปโรงเรียน ครูจัดการเรียนการสอนไม่ได้เหมือนที่ผ่านมา ทำให้เกิดความตระหนักรู้ใหม่ถึงสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นแท้จริงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น หลักสูตรแกนกลางที่มีอยู่เดิมเหอะเหอะเกินไปและไม่เหมาะกับบริบทของเด็กแต่ละคน และกฎเกณฑ์เรื่องการแต่งกายและการไว้ทรงผมไม่มีความสำคัญเมื่อเด็กเรียนรู้อยู่ที่บ้าน เป็นต้น เราควรใช้ความตระหนักที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์นี้ออกแบบอนาคตของการศึกษาไทย โดยให้น้ำหนักกับสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าเงื่อนไขที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบาย แนวคิด หรือผลประโยชน์บางอย่างที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ให้น้ำหนักกับปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพระหว่างครูและนักเรียนมากกว่าจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนอยู่ในห้องเรียนหรือเรียนผ่านสื่อโทรทัศน์หรือสื่อออนไลน์ ให้น้ำหนักกับการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจของนักเรียน เชื่อมโยงกับชุมชนและบริบทที่นักเรียนอยู่มากกว่าการเรียนรู้อิงตามมาตรฐานแบบเดียวกันทั้งประเทศ เพื่อนำไปใช้ให้คุณให้โทษแก่โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาให้น้ำหนักกับ การช่วยเหลือนักเรียนที่มีความท้าทายในการเรียน ควบคู่กับการส่งเสริมนักเรียนกลุ่มอื่นๆ ให้เต็มตามศักยภาพ

กรอบในการวิเคราะห์

ภาพ 1 กรอบในการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์

เมื่อสังคมโลกได้เริ่มเปลี่ยนไป ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากโรงเรียนเพียงแห่งเดียวแต่สามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เป็นสังคมรอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอินเทอร์เน็ต บทบาทของครูไทยในยุคใหม่จึงต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยครูต้องช่วยแก้ไขและชี้แนะความรู้ที่ถูก ผิด ที่ผู้เรียนได้รับจากสื่อภายนอก รวมทั้งสอนให้รู้จักการคิดวิเคราะห์กลั่นกรองความรู้อย่างมีวิจารณญาณ ก่อนนำข้อมูลมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ของตนเอง ดังนี้

1. ครูต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี หากไม่รู้จริงในเรื่องที่สอนแล้วก็ยากที่นักเรียนจะมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเหล่านั้นๆ
2. ครูต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียน และหากออกแบบกิจกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

3. ครูผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองโดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เดิมภายในเข้ากับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ครูจึงควรนำแนวคิดนี้ไปพัฒนาวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ที่คงทนและเกิดทักษะที่ต้องการ

4. ครูต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนกับครู ครูในสถานศึกษาเดียวกันหรือต่างสถานศึกษา และสถานศึกษากับชุมชน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอันจะก่อให้เกิดประสบการณ์ตรงกับนักเรียน

5. ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเองและทักษะสำคัญอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. ครูต้องมีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อและการนำเสนอ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอด

ความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

7. ครูต้องออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของ ผู้เรียนมากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้หน้าห้องเพียง อย่างเดียว

8. ครูต้องมีมุกตลกต่อนักเรียน ต้องแสดงออก ถึงความรัก ความห่วงใยอย่างจริงใจต่อนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเชื่อใจ ส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ ดินดีแบบผ่องคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนจะเรียนรู้ ได้ดีที่สุด

เมื่อบทบาทของครูผู้สอนได้เปลี่ยนจากการ บรรยายหน้าชั้นเพียงอย่างเดียวมาเป็นการกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำให้คำปรึกษาและ แก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียนจึงเกิดวิธีการสอนที่หลากหลาย มากขึ้น มีทั้งการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ผ่านเครือข่าย (network) อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูต้องมีการปรับทัศนคติใหม่ พัฒนาความรู้และทักษะความสามารถที่จำเป็นตาม แนวทางบทบาทของครูยุคใหม่

ฉะนั้น ครูยุคใหม่จึงไม่ได้เป็นเพียงผู้ให้ความรู้ แต่ ต้องช่วยแก้ไขความรู้อันผิดๆ ของผู้เรียน เนื่องจากสังคม เปลี่ยนทำให้ผู้เรียนเปลี่ยน ผู้เรียนสมัยนี้ไม่ได้เรียน ความรู้และข้อมูลสำคัญเฉพาะจากโรงเรียนอีกต่อไป หรือกล่าวได้ว่า สมัยนี้ผู้เรียนรับความรู้จากโรงเรียน เป็นแหล่งรอง ไม่ใช่แหล่งหลัก ซึ่งแหล่งหลัก ก็คือ การ รับจากสังคมโดยรอบ โดยเฉพาะจากสื่อมวลชนและ อินเทอร์เน็ต ความรู้จากแหล่งต่างๆ นอกโรงเรียนนั้น ผู้เรียนรับมาอย่างถูกต้องบ้าง เข้าใจผิดบ้าง ทำนอง เดียวกันมีความเชื่อมั่นว่าความรู้เกิดจากการสร้างขึ้น โดยตัวผู้เรียน ดังนั้น ครูต้องมีบทบาทในการจัดการ ศึกษา จัดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างสรรค์ การคิดของผู้เรียนสอดคล้องกับความจำเป็น ความต้องการและความเป็นไปได้ในปัจจุบัน การให้ การศึกษาจึงต้องคำนึงถึงการคิดของผู้เรียนในแต่ละ

ขั้นตอนของการพัฒนาความรู้ และโลกของผู้เรียนจะ ถูกสร้างขึ้นและสร้างใหม่ไปเรื่อยๆ ตามประสบการณ์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

บทสรุป

บทบาทของครูยุคใหม่ได้ถูกปรับเปลี่ยนไปตามยุค สมัย เพื่อให้ทันสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีสารสนเทศถือเป็นเครื่องมือ สำคัญในการนำมาประยุกต์ใช้ ทั้งด้านการพัฒนาครู และการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนและครู ก้าวเข้าสู่การเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน ไม่ใช่แค่เพียงผู้เรียน เท่านั้น ครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือให้ ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้ได้เต็มศักยภาพ และส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ครูจึงต้องปรับตัวให้พร้อม และพัฒนาตนเองให้ทันยุคสมัยที่เปลี่ยนไปอย่าง รวดเร็ว ครูควรพัฒนาทักษะที่จำเป็น ประกอบด้วย ความรู้ในเรื่องที่สอน การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยใน การจัดการเรียนการสอน การวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ การเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การมีทักษะการ สื่อสาร การออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ และการแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักเรียน เพื่อ พัฒนานักเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควรมีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในทุกๆ ด้าน จาก กรอบการวิเคราะห์ จะสามารถเป็นแนวทางช่วยให้ครู สามารถ ปฏิบัติตามองค์ประกอบของบทบาทของครูใน ปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคนและ พัฒนาชาติที่ยั่งยืนต่อไปได้

References

- Chalarux, N. (2015). The teacher's role and instruction in the 21st century. *FEU Academic Review*, 9(1), 64-71. [In Thai]
- Chittmittrapap, S. (2013). *Changing the world of learning in the 21st century and developing towards professional teacher*. Retrieved from https://www.pharmacy.cmu.ac.th/unit/unit_files/files_download/2013-03-27มี.ค.2556.pdf [In Thai]
- Kaewdang, R. (2000). *Education and national power*. Office of the Education Council. [In Thai]
- Ministry of Education, Bureau of International Cooperation. (2019). *Cooperation between Thailand with the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)*. Author. [In Thai]
- Navikamul, A. (2006). *Westerners in Siam*. Saitharn. [In Thai]
- Neamhom, N. (2015). *The roles of teachers and those involved in early childhood education. In Principles of early childhood education* (2nd ed.). Sukhothai Thammathirat Open University, The Office of the University Press. [In Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2016). *National economic and social development plan, no. 11 (B.E. 2555-2559)*. Retrieved from https://www.nesdc.go.th/download/article/article_20160323112431.pdf [In Thai]
- Phra Phompiriya Thavarao (Malairak). (2021). *Professional teachers and Thai education in the new normal era*. Retrieved from <http://lpn.mcu.ac.th/mculpn/wp-content/uploads/2021/03/A-002-พระพรหมพิริยะ-ถาวร-มัลัยรักษ์-1-11.pdf> [In Thai]